

**Homilie bisschop Van den Hende
Televisiemis, H. Petruskerk, Roelofarendsveen
12 januari 2025 (feest van de Doop van de Heer)**

Jesaja 42, 1-4.6-7
Titus 2, 11-14; 3, 4-7
Lucas 3, 15-16.21-22

Broeders en zusters, vandaag vieren we de laatste dag van de kersttijd. Het is het feest van de Doop van de Heer in de Jordaan. Jezus is niet meer het kleine kind van Betlehem. Jezus is volwassen geworden. Jezus staat aan het begin van zijn openbare leven. Hij begint aan zijn opdracht om de blijde boodschap van Gods liefde te verkondigen.

We horen dat mensen dachten dat Johannes de Doper de Messias was. Maar Johannes wijst naar Jezus en zegt: Hij is belangrijker dan ik. Johannes voelt zich juist klein vergeleken met de Zoon van God. Johannes heeft de mensen voorbereid op de komst van Jezus. Johannes zegt: Het gaat niet om mij maar om Jezus. In Jezus, zo zegt de apostel Paulus, is de goedheid en mensenliefde van God op aarde verschenen. Jezus heeft ons gered door zijn barmhartigheid.

Jezus is in een kribbe geboren maar uiteindelijk is Hij gestorven aan een kruis. Hij heeft de dood overwonnen want Hij is verrezen. Daardoor opende Jezus voor ons de weg naar het eeuwig leven. Als christenen mogen we daarom zeggen dat dankzij Jezus de dood niet het laatste woord heeft. Gods liefde is sterker dan de dood.

Vandaag vertelt het evangelie dat Jezus zich door Johannes laat dopen in de Jordaan. Waarom laat Jezus zich dopen? Jezus heeft toch geen bekering nodig? Jezus laat zich dopen omdat Hij naast de mensen wil staan. Naast mensen die verlangen naar bekering, naast mensen die hun leven willen vernieuwen. De onderdompeling in de Jordaan is daarvan het teken.

Broeders en zusters, vandaag staat Jezus ook naast ons. Wij zijn niet ondergedompeld door Johannes, wij zijn gedoopt in de Naam van de Vader, en de Zoon en de Heilige Geest. Onze doop is niet zoals in de Jordaan een teken van bekering. Onze doop is méér dan dat. Het sacrament van het doopsel betekent verlossing van onze zonden, de kiem van eeuwig leven ontvangen door het bad van de wedergeboorte, zoals Paulus schrijft.

Jezus geeft ons door het doopsel opnieuw de kans om deel te krijgen aan zijn eeuwig leven. De apostel Paulus zegt: we mogen erfgenamen worden van het eeuwig leven. Niet omdat wij recht hebben op een leven ná de dood, maar omdat God aan ons het eeuwig leven wil geven, uit liefde.

Broeders en zusters, denkt u nog wel eens aan uw eigen doop? Natuurlijk, wanneer je ooit bent gedoopt als baby, dan kun je je die doop niet herinneren. Maar vandaag mogen we wel beseffen dát we gedoopt zijn. Dat we door het sacrament van het doopsel met Christus zijn verbonden.

Als we dat beseffen, staan we dan open voor wat Jezus ons te zeggen heeft? Durven we ook zelf de liefde van God verder te verspreiden? Durft u als gedoopte met anderen te

praten over uw geloof? Of kruipt u weg als iemand u vraagt om te vertellen over uw geloof en over de liefde en barmhartigheid van God? En als u nog niet bent gedoopt. Waarom blijft u die stap uitstellen?

We staan aan het begin van een nieuw jaar: 2025 is een heilig jaar. Paus Franciscus vraagt ons om pelgrims van hoop te zijn. De bron van onze hoop is Jezus. Hij is uit liefde voor ons gestorven en verrezen. Doel van ons leven is de ontmoeting met God na de dood. Daarop is onze hoop gericht.

We zijn nu nog onderweg. Helpt u mee om dagelijks de liefde van Christus te verspreiden in woord en daad? Helpt u mee om andere mensen te vertellen van de liefde van God? Daartoe zijn we gedoopt, daartoe zijn we samen de Kerk. Juist in onze tijd waarin zoveel oorlog en haat bestaan, waarin zoveel mensen bang zijn en somber, is de blijde boodschap van Gods liefde hard nodig.

Vandaag mogen wij in deze eucharistie de moed en inspiratie ontvangen om de blijde boodschap van het evangelie te laten zien door onze daden van liefde en solidariteit en te laten horen in woorden van troost en vrede.

Het water van onze doop is waarschijnlijk allang opgedroogd maar de genade van de Heer blijft doorwerken in ons hart en in ons leven. Amen.